65ste Jaargang No 5461 — DAGBLAD — Maandag 28 Juni 1948

AMIGOE di CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling.

Advertentieprijs ƒ 1.—, ƒ1.25 en ƒ2.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao,
Directeur A. C. Beerman.

Adres voor directie, redactie en administratie: Concientiesteeg 27.
Postbus no. 80. tel. Directie en Administratie 1550. Redactie 1858

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376: voor Aruba San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandse Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad Curaçao. Voor Holland, Amsterdamse Bank te Rotterdam.

Onafgebroken brengen Noordamerikaanse vliegtuigen voedsel naar Berlijn

Socialistische partij in Tsjechoslowakije opgelost in de communistische

Pietro Nenni uit Italië moet belaugrijke post opgeven

DE VOEDSELVOORZIENING VAN BERLIJN.

De transportvliegtuigen der Noordamerikanen komen met een tussenpoze van acht minuten op het vliegveld Tempelhof aan met voedsel en andere voorraden voor de stad, die door de Sovjets geblokkeerd wordt. Men verwacht, dat gedurende een dag 120 vliegtuigen over de Russische zone zullen vliegen om de Noordamerikaanse legerposten in Berlijn van voedsel te voorzien en de meest noodzakelijke behoeften van ongeveer twee millioen Duitsers in Berlijn tegemoet te komen.

De vliegtuigen komen van Frankfort. Speciale mensen zijn op het vliegveld in dienst om de vliegtuigen zo vlug mogelijk te ontladen, zodat de vliegtuigen direct kunnen terugkeren.

De 120 vliegtuigen kunnen echter slechts 300 ton voedsel aanbrengen, terwijl er anders dagelijks per trein 2000 ton voedsel alleen uit de Westelijke zones werd aangevoerd. Binnen een paar dagen verwacht men, dat een vloot van grote transportvliegtuigen uit de Verenigde Staten zal komen om te helpen. In Berlijn verminderde de spanning enigszins nu de muntherovorming van de laatste week beëindigd is en de winkels voor zaken heropend zijn. Boven de stad hangt echter de dreiging van hongerige dagen. Zelfs de Noordamerikanen en Britten zijn gebonden aan strenge rantsoeneringsbepalingen.

POSTZEGEL-MOEILIJKHEDEN.

De Russen gaven bevel, dat het bestuur van de stad Berlijn geen post of pakketpost zal aannemen, waarop de nieuwe Westerse postzegels geplakt zijn. De Noordamerikaanse autoriteiten zeiden, dat zij op hun beurt het stadsbestuur mededeelden, dat de Russen alleen eigenmachtig dit bevel gaven en dat het stadsbestuur dit bevel niet moest opvolgen. De nieuwe West Duitse postzegels, die nu in omloop zijn, werden gedrukt naar aanleiding van de geldhervorming.

ER WORDT SPOED BETRACHT MET DE VORMING ENER WEST-DUITSE REGERING.

In welingelichte kringen te Londen gelooft men, dat Engeland, de Verenigde Staten en Frankrijk waarschijnlijk spoedig een gezamenlijke protestnota tot Moskou zullen richten inzake de blokkade van de Westelijke sectoren van Berlijn. Alles wijst er op, dat de Westelijke mogendheden voornemens zijn spoed te betrachten met de voorbereiding van de West-Duitse regering.

CONFERENTIES TE BERLIJN

Generaal Lucuis Clay, de Noordamerikaanse bevelhebber te Berlijn, confereerde met de Britse generaal sir Brian Robertson in het hoofdkwartier van Clay. Zij bespraken de algemene situatie. De politieke raadgever van Clay, Robert Murphy, hield een bespreking met de Franse waarnemend militair gouverneur generaal Roger Noriet. Robertson heeft van de Russen geëist, dat zij hun transportbeperkingen zullen opheffen of de schuld zullen aanvaarden voor het lijden van het Duitse volk. Het is niet bekent of hij enig antwoord ontving van de Russische bevelhebber Sokolovsky.

EEN EENVOUDIGE QUAESTIE:

Hoofdartikelen van de 'Pravda' en de 'Izvestia' deelden mede, dat de beslissingen van de ministers van Buitenlandse Zaken der acht Oost Europese landen verleden week in Warschau historisch waren, omdat zij het enig mogelijke programma gaven voor een vredesverdrag met Duitsland. De 'Izvestia' schreef, dat de quaestie te Warschau gesteld zeer eenvoudig was. Het ging erom of er in het hart van Europa een vreedzame democratische Duitse Staat zal zijn, die met alle Europese volken wil samenwerken in het belang van de vrede en van de economische voorspoed van Europa of dat er weder met de hulp van buiten een militairistisch Duitsland zal ontstaan. Het is tijd, dat de Westerse Mogendheden gaan begrijpen, dat de Pools-Duitse grens aan de Oder en aan de Neisse een grens is, die onveranderlijk is. Het is een grens des vredes.

EEN SOCIALISTISCH-COMMUNISTISCH HUWELIJK.

De Tsjechoslowaakse communistische partij nam de 30 jaar oude Tsjechische sociaal-democratische partij in zich op. Dit gebeurde in de Lucernahal te Praag met vele plechtigheden. De sociaal-democratische partij telde nog 250 duizend leden. De afgevaardigden der twee partijen zaten onder de portretten van de profeten dezer verbinding. De naam van de communistische partij bleef behouden. President Klement Gottwald blijft voorzitter van de gecombineerde partijen, die nu een ledenaantal hebben van 1.750.000.

BERNADOTTE GEEFT DE VREDESVOORSTELLEN.

Minister-president Jawil Mardambey van Syrië maakte bekend, dat de Arabische Liga de vredesvoorstellen ten aanzien van Palestina ontvangen had van graaf Folke Bernadotte. Het politieke comité zal ze morgen bestuderen. Hij zeide de journalisten, dat deze studie op geen enkele wijze de houding zal veranderen ten aanzien van een verwerping der verdeling en van het stichten van een Joodse Staat in Palestina. Hij verklaarde, dat de onlangs gedane bekendmakingen van de Verenigde Staten van Noord Amerika en van Rusland, dat zij wederzijds gezantschappen zullen ruilen met Israël, openlijk in strijd is met de wapenstilstandsvoorwaarden, die door Bernadotte werden vastgelegd. Hij zeide ten slotte, dat Syrië bij de Veiligheidsraad geprotesteerd heeft.

PARATE STRIJDMACHT IN WORDING.

Het Amerikaanse leger wil in 1949 de beschikking hebben over een mobiele parate strijdmacht van achttien volledig bezette en uitgeruste infanterie en pantserdivisies.

STAKING IN LONDEN, DAN GEEN SPEK.

Stakende Londense havenarbeiders en de bemanning van het Nederlandse schip „Eemstroom” zijn Zaterdagmiddag slaags geraakt, toen verschillende arbeiders vrijwillig een gedeelte van 20 ton vers spek aan boord van de „Eemstroom” gingen lossen. Enkele leden van de bemanning voegden zich aan de zijde van de vrijwilligers, doch trokken zich spoedig aan boord terug. Het lossen werd hierop gestaakt en de „Eemstroom”, welke ook Java Rubber en andere lading aan boord had vertrok en zette koers naar Amsterdam.

NENNI MOET WIJKEN.

Pietro Nenni, de leider van de Italiaanse socialistische partij maakte zijn aftreden bekend als politieke leider van het nieuwsblad van de partij „Avanti”. Nenni, die door partijleden werd aangevallen om zijn procommunistische politiek, deed deze mededeling in een hoofdartikel, terwijl de socialisten zich voorbereiden van hun 27e nationale Congres, dat in Genua gehouden zal worden. Het hoofdartikel van Nenni zeide, dat het Congres een der moeilijkste zal zijn in de geschiedenis der arbeiders en van de socialistische beweging in Italië.

SOCIALISTEN VERGADEREN TE GENUA.

In Genua zijn 600 afgevaardigden aangekomen voor de bijwoning van het nationale congres der Italiaanse socialistische partij, wier rijen verdeeld zijn over de samenwerking met de communisten. Banieren versieren het hertogelijk paleis van Genua, waar de vergadering bijeenkomt. De partijleiders weigeren te voorspellen welke beslissingen er genomen zullen worden, waar het applaus voor de communistische sprekers, waaronder Celeste Negarville, de burgemeester van Turijn, was groter dan op het partijcongres in Januari. Tot dusver houdt men zich bezig met het aanstellen van comité's en het houden van welkomsttoespraken. De vergadering zal het ernstige werk beginnen met een toespraak door secretaris Lelio Basso, die tezamen met Pietro Nenni de strijd leidt voor voortzetting der samenwerking met de communisten.

EGYPTISCH MINISTER TREEDT AF.

Welingelichte kringen zeiden, dat de minister van Buitenlandse Zaken Ahmed Khashaba Pasha van Egypte aftrad als gevolg van de verwerping door de ministerraad van de ontwerp-overeenkomst van het Engels-Egyptisch bestuur over de Soedan. De minister van Buitenlandse Zaken had deze overeenkomst goedgekeurd na gehouden besprekingen met de Britse ambassadeur sir Ronald Campbell.

AARDBEVING IN JAPAN.

Driehonderd personen te Fukui werden gedood of gewond door vier ernstige aardschokken, die de kuststrook teisterden van het Zuidwestelijk gedeelte van het eiland Honshu. In de puinhopen van Fukui woedt nog het vuur. Fukui is de hoofdstad van een prefectuur en heeft een bevolking van 40.000 zielen. Men vreest, dat er ook uitgebreide schade is toegebracht aan andere kuststeden en steden meer in het land gelegen. De verbindingen zijn verbroken en pogingen om deze te herstellen worden aangewend. Het nieuwsblad Asahi schreef, dat alle gebouwen in Fukui verwoest zijn. Te Taishoyi werden 900 huizen verwoest. Er zijn geen verdere cijfers bekend over meer doden of gewonden.

De „Irgun Zvai Leumi” weder ondergronds

Na een bloedige strijd tegen de Haganah is de Irgun Zvai Leumi weder ondergronds gaan werken. Deze organisatie, die in het openbaar is gaan optreden bij de vestiging van de nieuwe Joodse staat Israël op 15 Mei jl. heeft haar positie als een illegale gewapende politieke groep hervat. Dit heeft ten gevolge dat er zeer waarschijnlijk een regeringscrisis veroorzaakt wordt.

Gisteren hebben twee ministers hun ontslag genomen uit de regering van Israël en een partijleider beschuldigde het Irgunleger ervan een wig te drijven in de regering van premier David Ben Gurion.

In Jerusalem heeft een der dagen een leider van de Irgungroep een beroep gedaan op de Joden in de heilige stad om de regering van Israël omver te werpen.

Te Parijs werd er een bekendmaking gedaan uit naam van de Irgun, waarin de regering van Israël beschuldigd werd van een „overgave politiek” te volgen.

„Het is een vaststaand feit, dat de tijdelijke regering van Israël reeds een besluit heeft genomen om de strijd tegen elke prijs te beëindigen, aldus de verklaring, die te Parijs werd gepubliceerd. In een radiorede uit Tel Aviv, heeft de Joodse regering de opdracht gegeven aan de Irgun zich te ontbinden en haar leden te laten opnemen in het nationaal leger van Israël.

Gisteren vonden er te Tel Aviv opnieuw wanordelijkheden plaats, tijdens de begrafenis van een Irgun-lid, dat de dood vond bij een gevecht tegen de regeringstroepen.

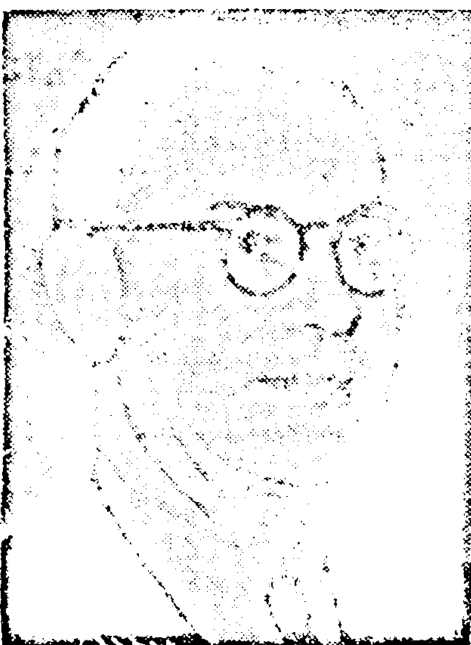
Dinsdag ontstond er een hevig gevecht tussen de Joodse regeringstroepen en de leden van de Irgun. Laatstgenoemden wilden — tegen de voorwaarden van de wapenstilstandovereenkomst — 600 ton ammunitie ontladen van een schip in Tel Aviv. Er wordt gemeld, dat vermoedelijk 40 mensen tijdens dit gevecht gesneuveld zijn. Het schip dat de lading aan boord had, werd door de strijders opgeblazen. Een commandant van de Irgun heeft aan de persmensen verklaard, dat het schip alvorens door te reizen naar Tel Aviv, deze dagen te Natanya 800 gewapende strijdmannen aan land heeft gezet.

Het leger van Israël heeft verklaard, Zondag 60 mannen te hebben gevangen genomen, die vermoedelijk deel uitmaakten van de 800 gelande strijders van de Irgun.

De Joodse minister van Buitenlandse Zaken Moshe Shertok heeft echter aan de plaatselijke journalisten verklaard, dat hij geen officiële bevestiging ontvangen heeft van een dergelijke landing te Natanya. Dinsdag jl. gaf Shertok de volgende verklaring: „Wij hebben in een internationaal crisis voor de boeg. Wij zijn dan ook vastberaden ons hiertegen te verzetten. De staat Israël duldt geen politieke nòch militaire anarchie van andersdenkenden of gewapende revolutionaire elementen. Wij hebben inderdaad dringend behoefte aan wapens, doch veel beter zal het zijn, dat deze wapens in de lucht vliegen dan dat zij terecht komen in handen van deze elementen, die zij waarschijnlijk tegen onze eigen staat zullen gebruiken.”

Beigin voerde het woord voor de Irgun en zeide: „Wij wensen geen burgeroorlog en trachten het dan ook te vermijden. Doch, indien de regering haar handen op ons legt, dan zullen wij natuurlijk in actie komen. Gedenk wel, dat wij de Engelsen beloofd hebben het hun betaald te zetten en herinner hoe wij dat reeds gedaan hebben. Indien de Joodse regering ons morgen als een onwettig lichaam veroordeelt, dan zullen wij op onze beurt de Joodse regering illegaal verklaren. Wij zullen deze regering dan niet erkennen en zullen dan ook eenieder aansporen zich tegen haar te verzetten.”

Gouverneur L. A. H. Peters

Zoals wij reeds in onze editie van Zaterdag meldden, is ir. L. A. H. Peters, landbouwraad bij de Nederlandse ambassade te Washington, benoemd tot gouverneur van Curaçao.

Ir. L. A. H. Peters werd op 8 Juli 1900 geboren in het dorp Wehl uit het huwelijk van Gerard Peters en Rosalie Derckx. Zijn vader was burgemeester van genoemde plaats. De heer Peters bezocht het gymnasium te Rolduc en daarna de Landbouwhogeschool te Wageningen, waar hij het diploma van landbouwkundig ingenieur verwierf. Van 1924 tot 1927 was hij vervolgens directeur van het U.C.B., het uitvoer-controlebureau voor groenten, fruit en aardappelen, een orgaan onder het Centraal Bureau voor tuinbouwveilingen. In 1927 werd hij landbouwconsulent en de eerstvolgende jaren was ir. Peters o.a. werkzaam bij de landbouwvoorlichtingsdienst van het departement van Landbouw en in Rome.

Toen dr. Deckers in 1935 minister werd van Landbouw en Visserij, trad de heer Peters op als diens secretaris.

In 1937 volgde zijn benoeming tot landbouw-attaché te Washington, in 1946 werd hij bevorderd tot landbouwraad en in 1947 tot inspecteur van de landbouw. In deze laatste functie had hij ambtelijk reeds bemoeienis met onze overzeese gebiedsdelen in de West, daar deze tot zijn ressort behoorden, waaronder verder o.a. vielen de Verenigde Staten, Mexico, Cuba en Haïti.

WIE VOND DE ATOOMBOM UIT?

Een Portugese geleerde verklaarde, dat hij de atoombom uitvond en de plannen doorgaf aan de Verenigde Staten van Noord Amerika in 1941. De geleerde Arthur de Albuquerque zeide, dat hij de plannen overhandigde aan de Verenigde Staten van Noord-Amerika door middel van de Noordamerikaanse militaire zaakgelastigde te Lissabon, kolonel Robert A. Solborg. Albuquerque zeide, dat zijn Franse assistent Pierre Joseph Dupont de eerste practische proefnemingen hield in de Pyreneeën, waar hij een kleine bom liet ontploffen, die een kleine aardbeving teweeg bracht. Hij zeide, dat de spionnen van de as trachtten het geheim te ontfutselen, maar dat zij, alhoewel zij hem bedreigden, niets uit hem kregen. Albuquerque legde deze verklaring af, nadat hem een copie getoond werd van het blad „Vanguarda” te Rio de Janeiro van 23 Maart, waarin stond, dat hij de atoombom had uitgevonden. Hij zeide, dat hij liever gehad had, dat het geheim was gebleven.

MINDER HULP VOOR EUROPA.

Uit Washington wordt gemeld, dat voor het kwartaal Juli t/m September het gevraagde voor Europa's herstelprogram met ongeveer 200 millioen dollars wordt verlaagd. Hiertoe, aldus de zegsman, werd met tegenzin besloten met het oog op de beperkte beschikbare middelen voor het volledig jaarplan.

Mensonwaardige toestanden in Batavia

Leeggeroofd Nederland een paradijs bij Indië vergeleken

(Van onze correspondent)

De eerste bekende van Curaçao liep uw medewerker in Batavia al na een paar uren tegen het lijf: consul Lambert, die hier thans Brits vice-consul is en blijkens zijn verzorgde kleding nog altijd teert op de voorraad die hij bij Casa Amarilla en Jonckheer heeft ingeslagen. Want omtrent de situatie hier behoeft ge u niet de minste illusies te maken. De zwartste afschildering omtrent de toestanden hier is nog niet duidelijk genoeg om weer te geven hoe men hier vegeteert. Van leven is geen sprake meer. Werd er een eeuw geleden geprotesteerd tegen het samenhokken van arbeidersgezinnen in eenkamerwoningen, velen zouden er wat voor geven hier een eigen kamer te hebben. Wie in weelde baadt heeft slechts twee bedden op zijn kamer, maar meestal zijn de kamers zo vol gezet, dat men over de andere bedden heen naar de eigen legerstedé moet.

Ik geef u maar een eenvoudige beschrijving van mijn hotelkamer in een der vroeger als een exquise klein hotel bekend staande gelegenheid. We delen de kamer met zijn tweeën: Piet Breusers Bataviase collega en ik. De man leerde me al gauw wat te doen met de tropenpakken (die Curaçaose vriendenhanden me hadden toegestuurd): er twee gebruiken, nl. een om aan te trekken en een in de was. Als er in de was gestolen wordt merk je het meteen. Idem met twee stellen ondergoed, twee paren sokken, twee overhemden. In onze kamer zien we de resten van wat vroeger een telefoon en een air-conditioning was. De kast delen we samen. Als toppunt van luxe hebben we onze eigen badkamer, waar.... het water niet loopt.

Elke dag wordt uit een sijpelend kraantje (er is te weinig druk voor de douche) water in een bak gedaan en met een kleiner bakje plens je dan wat over je lijf, een schaarse nabootsing van de door oud-Indische gasten methode van „mandiën”. In vele wijken van Batavia werkt de waterleiding helemaal niet, moet men dus elders water gaan kopen. Sinds 1942 is de waterleiding niet onderhouden en door erosie e.d. zijn de buizen kapot, zodat het water wegvloeit in de grond.

Het hotel bood vroeger ruimte aan een twintig gasten en behoorde tot zulk een klasse dat de republikeinse grootheden er woonden. Zelf logeer ik in de kamer, waar eens generaal Soedirman het moede lijf uitstrekte, ernaast lag Gani, verderop de rest. Thans zitten er meer dan zeventig man in het hotel. Zo is het overal. Collega's, die in het deftige Des Indes wonen, vertellen me dat het daar nog slechter is, want de kamers zijn daar groter: in normale tijden een vreugde, nu een ramp, want hoe groter de kamer des te meer bedden. Het enige voordeel van het samenhokken is, dat men gemakkelijk kennis maakt. Ging dat in de tropen toch altijd vlotter dan in het wat burgerlijk-stijve Nederland, wie zou geen vriendschap aanknopen als hij met makkers slaapt?

In de woonhuizen is het al niet veel beter. Voor echtparen bestaat de regel, dat men een privé slaapkamer krijgt, maar meestal moeten de kinderen daarbij in. In een huis komen vaak evenveel echtparen als er kamers zijn, met dien verstande dat er een vrij blijft voor gemeenschappelijke eetkamer. Maken de kinderen ruzie, vaak doen de moeders (die immers geen huishouden hebben en dan ook vaak uit werken gaan!) mede. Een verbitterde stemming is hiervan het gevolg. Een ander systeem van wonen is de z.g. mess, het mensenpakhuis dat door de maatschappij of firma bij welke men in dienst is, wordt onderhouden. Die maatschappij voedt u dan. Het grote voordeel is dat men dan wat beter eet (vooral in de BPM-mensen), doch het nadeel is, dat mensen die de hele dag samen op kantoor zitten, de rest van de dag samen met elkaar wonen.

En steeds maar komen er mensen bij. Voor de oorlog had Batavia nog geen 700.000 inwoners, thans bijna anderhalf millioen. Elke maand komen er 1200 per vliegtuig bij en omstreeks 700 per schip. Het gouvernement importeert in zulk een mate dat een instantie als de Regeringsvoorlichtingsdienst (de pendant van uw vroegere Gouvernementspersdienst, toen alleen gedaan door Elias) naar zeggen van een der topfiguren van die instantie met liefst 1800 man werkt. Dat is een royale fabriek! Wat kost dat niet allemaal!

Dit zijn zo wat losse feiten, opgedaan in een tijd die te kort is om zich al een afgerond beeld te vormen. Wie nadenkt beseft evenwel wat de gevolgen van zulke simpele feiten zijn. Trouwens hij ziet die dagelijks. Men kan zich nooit meer terugtrekken en dat wil toch elkeen wel eens. Voor gewone dingen als het peuteren aan de nagels van je tenen, maar ook om geestelijk eens tot jezelf te komen. De drank wordt toeverlaat. De kunstmatig opgewekte lol het enige waar men naar toe leeft. Een hoofdambtenaar zei me: na een half jaar ben je eraan gewend geen huis meer te hebben, je regenjas als badmantel te gebruiken, een bijeen geraapt rommeltje als servies te gebruiken (voor het schamele eten). M.a.w. je went eraan te kamperen. Dat is zo. Maar dat is tevens het heel erge van het geval. Want dit betekent de ondergang. Een cultuur bloeit nooit bij verwaarlozing van uiterlijke vormen. Waar de pyjama de plaats van het ordentelijke pak inneemt, komt de slaap in de plaats der cultuur. We behoren niet tot diegenen die zich na enkele weken al een oordeel aanmatigen. We beschrijven hier dus alleen maar wat onze eerste indruk is in dit land. Leeggeroofd Nederland is dan een paleis van weelde en comfort vergeleken bij wat we in Batavia te zien kregen.

ACTIEVE VERKENNERS.

In het Franse dorp Lubilhac aan de Loire werden sinds 15 jaar geen kerkelijke plechtigheden meer gehouden. Katholieke verkenners hebben de kerk gerestaureerd. Hun aalmoezenier droeg daarna voor het eerst sinds 15 jaar de H. Mis op.

Recht tot het Hart

Neutraliteit is het surrogaat der totaliteit.

CURAÇAO

CURACAOSE HULP DOOR DE LUCHT.

Een drietal kisten met verbandmiddelen en kleding afkomstig van het Curaçaose Rode Kruis en 1000 kg. rijst, geschonken door het Gouvernement van Curaçao, werden Zondag jl. naar St. Lucia gezonden ter leniging van de nood in Castries.

Zoals men weet werd deze stad gedurende het vorige week-einde geteisterd door een brand, die nagenoeg het gehele stadscentrum in de as legde en duizenden dakloos maakte.

De goederen werden gratis vervoerd per K.L.M., die daartoe met volledige toestemming van de C.P.I.M. een door laatstgenoemde maatschappij gecharterd vliegtuig op weg van Curaçao naar Barbados een omweg via St. Lucia liet maken.

Het toestel startte Zondagmorgen om 12.50 van Hato en kwam om 16.00 plaatselijke tijd te St. Lucia aan.

J.P.F.-NIEUWS.

De economische Commissie onder leiding van Mr. J. Fruin, die in Suriname besprekingen gevoerd heeft i.v.m. het welvaartsfonds, vertoeft thans op doorreis naar Nederland te Curaçao. We vonden Mr. Fruin bereid in onze Club een lezing te houden over „het Volkscredietwezen", in verband met de toestanden in Suriname. Deze lezing zal hedenavond om 8.30 uur plaats vinden. Ook niet-leden zijn hartelijk welkom.

Onze landgenote, Mej. Majoie Hajari, die in October 1946 hier een piano-concert gaf, zal Donderdag as. op doorreis naar Suriname dit gebiedsdeel passeren. Van deze gelegenheid maakten wij gebruik een pianorecital te arrangeren, waarvan de opbrengst gedeeltelijk het Bouwfonds ten goede komt. Voor deze geste zijn wij Mej. Hajari recht dankbaar. Kaarten zijn in de club en bij Botica Wilhelmina verkrijgbaar. Wie deze virtuoze de vorige keer mocht horen, weet, dat een avond van echt kunstgenot hem wacht.

NEL OOSTHOUT NAAR DE WEST.

Eind Augustus zal de Nederlandse voordrachtskunstenares Nel Oosthout, die de laatste jaren speciaal in Engeland grote bekendheid kreeg en daar zoveel waardering geniet, dat men haar „the Ruth Draper of Holland" noemt, naar Curaçao vertrekken.

Mevrouw Oosthout hoopt in de West voordrachten te geven van „De Krijtkring", „St. Joan" en „Don Quichotte". Ongeveer 25 September gaat de actrice naar New York, waar zij minstens twee avonden zal verzorgen.

Op de terugweg naar het vaderland hoopt mevrouw Oosthout nog naar Birmingham te gaan, waar het „Repertory Theatre" haar weer voor een optreding heeft uitgenodigd, na haar optreden aldaar in de herfst van 1947. Eind October zal Nel Oosthout weer in Nederland terug zijn.

Naar de actrice onlangs op een desbetreffende vraag vertelde, zou zij heel gaarne weer eens een gastrol bij een onzer toneelgezelschappen willen vervullen.

(„De Volkskrant").

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Benoeming: H. J. Wijsman tot tijdelijk loods, alhier;

Mejuffrouw B. M. E. Hudson, tot tijdelijk schrijver A. en werkzaamgesteld op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister, alhier;

Mevrouw G. G. Lowe Elstak tot tijdelijk onderwijzeres bij het Openbaar Voorbereidend Onderwijs in Curaçao en werkzaamgesteld aan de Voorbereidende klasse verbonden aan de Filiaalschool voor Mulo te Mundo Nobo;

Ds. J. E. Wagenaar tot tijdelijk Predikant bij de Verenigde Protestantse Gemeente op Curaçao;

Mevr. Z. Bootsma-Dopper tot tijdelijk onderwijzeres 3de klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaamgesteld aan de Openbare Filiaalschool voor Mulo te Mundo Nobo op Curaçao;

Eervol ontslag aan: J. H. Sprockel, onderwijzer 1e klasse cat. B. bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao, belast met de functie van Hoofd der Hendrikschool voor Mulo, alhier, op zijn verzoek ingang 1 Januari 1949, onder dankbetuiging voor de aan de Lande bewezen diensten;

J. M. Wauben, sergeant-majoor-instructeur bij het Korps Militaire Politietroepen, alhier, op zijn verzoek, ingang 1 December 1948;

D. G. Hieroms, kommies der belastingen 2de klasse op Aruba op zijn verzoek.

Bevordering: J. F. van Hesteren, sergeant-majoor-instructeur bij het Korps Militaire Politietroepen tot adjudant-onderofficier bij het Korps Militaire Politietroepen;

Mej. C. V. Martina, tijdelijk schrijver A ten kantore van de Ontvanger der In- en Uitvoerrechten en Accijnzen, alhier, tot tijdelijk klerk A.

Overplaatsing: Mej. J. Fugli tot onderwijzeres 1e klasse cat. A. werkzaamgesteld aan de Openbare Filiaalschool voor Mulo te Mundo Nobo op Curaçao naar de Openbare Emmaschool voor G.L.C.B.

UITSLAGEN ATHENE KORFBALTOURNOOI.

In het kader van de as. te houden Olympiade tussen Curaçao en Aruba, speelden op het terrein van het Stadion Athene tegen U.S.C. Jammer was U.S.C. niet voltallig opgekomen, zodat Athene (zonder te spelen) reglementair deze wedstrijd won. Toen werd maar besloten onderling een vriendschappelijk partijtje te spelen, dat de talrijke kijklustigen zeer wisten te appreciëren. De wedstrijd Blue Star — I.V.E. was een even fraaie als spannende match, welke door Blue Star met 1—0 werd gewonnen. S.D.L. — Liberty kon geen beslissing brengen, zodat na afloop penalty's de beslissing moesten brengen. Vrouwe Fortuna was op de hand van Liberty (1—0).

Zondag as. vindt de finale plaats tussen Athene en Blue Star, de winnaar van deze wedstrijd zal dan in veld moeten treden tegen Liberty.

Eerst daarna zal de Keuzecommissie de Curaçaose vertegenwoordigende twaalftallen samenstellen voor de Olympiade ontmoetingen tegen Aruba.

GETAL EN KOSMOS.

Van de uitgeverij J. M. Meulenhoff te Amsterdam is verschenen in de Wetenschappelijke Wijsgerige Bibliotheek „Getal en Kosmos" van dr. C. H. van Os. Wat in het voorwoord geschreven staat, nl. dat niemand, die de wiskunde niet machtig is, hier binnen trede, zouden we gaarne tot de onze willen maken, want het lezen van zulk een knap geschreven betoog van de allereerste getallenleer tot de getallengeraamten van vandaag, vereist wel een min of meer wiskundige grondslag.

Toch biedt dit werk veel aantrekkelijks en het is de schrijver gelukt om in klare en duidelijke taal, zonder al te veel gebruik te moeten maken van ingewikkelde theorieën, formules enz. die ons doen afschrikken.

Interessant is de theorie van de Jonische natuur philosophen, die alle ontstaan verklaren uit het water, nodig om de essentiële getallensymboliek van Pythagoras te kunnen volgen. Met gedegen eenvoud weet de schrijver ons door een labyrinth van getallen reeksen, limieten, analytische meetkunde te leiden, welker oneindigheid ons meer en meer doet verbazen.

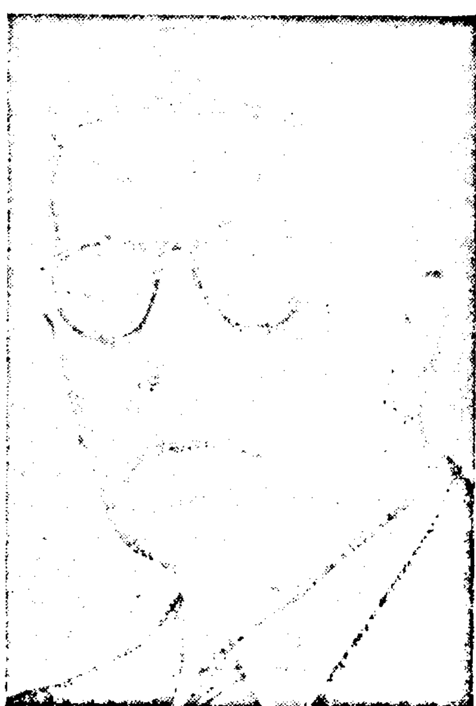
Het zou niet doenlijk zijn om elk hoofdstuk apart te bespreken, zij bevatten stuk voor stuk zo veel stof tot overpeinzing, dat dat zich in zulk een kort plaatsbestek laat vangen. Het moge waar zijn, dat men bedenkingen koestert tegen bepaalde ontwikkelde theorieën, de leer der ideeën moge wellicht des lezers instemming niet vinden, maar dit neemt niet weg, dat „Getal en Kosmos" ons zal boeien.

Degene, die aan een synthese der wetenschappen behoefte hebben, zonder dat het nodig is zich te verdiepen in een uitgebreidere literatuur der verschillende — en niet weinige vaak — onderdelen, die de wiskunde in de meest uitgebreide betekenis van het woord rijk is, zal zeker dit werk kunnen waarderen. Het is een unieke uitgave.

GOUVERNEUR BRONS GAAT HEEN.

Uit Den Haag wordt officieel bericht, dat het verzoek van gouverneur Brons van Suriname om op 5 Juli as. zijn ambt te mogen neerleggen, is ingewilligd.

Dr. W. Huender — thans hoofd van de Nederlandse missie te Berlijn — is tot zijn opvolger benoemd, maar de datum van vertrek kon niet worden medegedeeld.

Overeenkomstig de wet zal dr. Maarten de Niet als waarnemend gouverneur fungeren. Mr. Brons verlaat Suriname op 5 Juli per K.L.M. De Staten hebben uit waardering voor de vele verdiensten van Z.E. Brons, een plein naar hem genoemd. Mr. Brons accepteerde dit aanbod en dankte de Surinaamse Staten voor hun geste.

Nieuws van Overal

„MIJN VADER BAD".

Na het bekend worden van de aanvaarding van het wapenstilstandsvoorstel door de strijdende partijen in Palestina verklaarde Bernadotte tegenover een correspondent van Reuter: „Mijn vader is 88 jaar. Hij gaf mij een Bijbel voor ik uit Stockholm vertrok en zeide, dat hij zou bidden voor het welslagen van mijn zending. Ik weet, dat duizenden Zweden het voorbeeld van mijn vader gevolgd hebben en voor mij hebben gebeden tijdens de afgelopen veertien dagen. Zonder de hulp van de Almachtige God zou ik het niet geslaagd zijn."

TELEFOON.

„Telefoneert minder" waarschuwt de Parijse telefoondirectie haar 350.000 abonné's, zonder veel hoop, dat morgen haar lijnen niet even overbelast zullen zijn. Er wordt hier 30 percent meer telefonisch afgehandeld dan in 1939 en op de spitsuren zelfs 50 tot 60 percent. De experts schrijven dat niet alleen aan een groeiend modernisme toe, maar ook aan de zwarte markt, die in het telefoonboek onderduikt als een andere categorie vroeger in de illegaliteit. Ze vertrouwt de woorden en cijfers van haar geheime code liever aan de draad toe dan aan het papier, dat weleens kan blijven slingeren. Het in-gesprek-signaal zal voorlopig dus nog wel in de mode blijven.

EEN BOS VAN NOORWEGEN NAAR IJSLAND „GEVLOGEN".

Een bos van 65.000 dennebomen en pijnbomen is onlangs binnen enkele uren door de lucht verhuisd van Noord-Noorwegen naar IJsland, daar men IJsland opnieuw wil bebossen. Een vloot vliegtuigen van de Scandinavische Luchtvaartmaatschappij, steeg te Tromsö op met aan boord de twee jaar oude Noorse dennebomen en pijnbomen, gekweekt in de rijksbosbouwscholen te Andselv.

T.T. RACES TE ASSEN LEVEREN EEN DODE OP.

De Zaterdag in Assen jaarlijks te houden T.T. Races is in de 350 cc. klasse de Finse renner Goesta Loennfors, terwijl de Fransman Perrin lichtgewond werd. Zwaargewond werd de Fin naar het Assen ziekenhuis vervoerd, doch overleed tijdens het transport.

In de 350 cc. klasse won Kenneth Bill (Engeland) op Velocette, Freddie Frith (Engeland) werd tweede, eveneens op velocette en de Norton rijder E. Breggs (Eng.) werd derde. In de 125 c.c. klasse heeft de Nederlander Dick Renooy (Eysink) voor de Italiaan Pagani gewonnen. Renooys gemiddelde snelheid was meer dan 90 km.

Artie Bell op Norton en winnaar in de 500 c.c. klasse der T.T. in 1947, behaalde opnieuw een magistrale overwinning. Hij won wedstrijd over 20 ronden met grote voorsprong op alle tegenstanders.

foto Fischer.

„Bound for the Carribean", een snapshot tijdens de wereldpremiere in het Cultuurcentrum. De cineasten Henk Weener en Ted de Wit vertellen hoe moeilijk het soms kan zijn bepaalde opnamen te maken. Het schijnt er geamuseerd aan toe te gaan, te oordelen naar het gezelschap.

DE DOOD IN DE PUT

9

„Neen sir; zoals zijn familie verwachtte is hij gisterenavond aan het station te Peterford gearriveerd; is toen naar het Stationscafé gegaan, heeft een glas whisky soda gedronken, waarbij hij nog met Mr. Lewis gesproken heeft, heeft toen het hôtel verlaten, is de straat op gegaan en daarna.... verdwenen!"

„Wat bedoel je met verdwenen?"

„Daar bedoel ik mee, dat van af het ogenblik, dat Lewis hem in de High Street uit het oog heeft verloren, niemand Mr. Reuben Barton meer gezien heeft".

De hoofdcommissaris kon niet nalaten zachtjes te fluiten, terwijl hij zijn ondergeschikte onderzoekend aankeek.

„Laat maar eens alles horen wat je te vertellen hebt", zei hij eindelijk, „doch denk er om dat ik nog van niets afweet, dan alleen van hetgeen je mij zelf daar net verteld hebt en wat ik van Miss Barton door de telefoon heb vernomen".

Om zijn chef, voor zover het hem mogelijk was, volledig in te lichten en een goed overzicht van het gebeurde te geven, vertelde Dixon alles wat hij die ochtend gedaan had en waarvan wij tot op het ogenblik waarop hij het Stationshôtel verliet, reeds op de hoogte zijn.

„De verdere tijd", zo vervolgde hij, „besteedde ik om met behulp van de politie van Peterford alle plaatsen en huizen die daarvoor in aanmerking kwamen te onderzoeken en iedereen, van wie ik dacht inlichtingen te kunnen krijgen, uit te horen; maar alles zonder enig succes. Natuurlijk wordt er in Peterford druk over gepraat en als U deze aangelegenheid aan mij blijft toevertrouwen, dan ga ik regelrecht daar heen terug; want volgens mij is de plaats, waar men hem het laatst gezien heeft, het meest geschikte punt van uitgang om het onderzoek te hervatten",

De hoofdcommissaris had blijkbaar met volle belangstelling toegeluisterd en was reeds tijdens het verhaal van de ander besloten, wie hij de behartiging van dit onderzoek het beste zou kunnen toevertrouwen.

„Je hebt toch", vroeg hij, „op het ogenblik geen andere belangrijke zaken aan de hand?"

„Neen, en waar ik mee bezig ben zou ik veilig aan Jenkins kunnen overdragen".

„Aan Jenkins? Ja, daar zeg je zo iets, dat is goed".

„Een eerste kracht, sir; voor hem meteen een goede gelegenheid om te tonen wat hij kan".

De hoofdcommissaris glimlachte.

„We zullen doen wat je zegt, Dixon; als Reuben Barton iets overkomen mocht zijn, dan zal het onderzoek met heel veel moeilijkheden gepaard gaan en ik zou niet weten aan wie ik een dergelijke moeilijke taak beter zou kunnen opdragen dan aan jou, of wie er meer recht op heeft dan jij".

„Dank U, Sir". Dixon was nog jong genoeg om onder deze vleiende lofspraak van zijn superieur een kleur te krijgen. „Dan zal het beste zijn, dat ik mijn lopende zaken direct aan Jenkins overdraag. Maar dat is waar ook, Sir; ik heb Miss Barton beloofd haar van mijn bevindingen in Peterford op de hoogte te brengen; ik denk wel dat, hetgeen ze te horen zal krijgen haar erg aangrijpen zal; ze maakte zich in het begin al zo ongerust, maar toen ik een poosje met haar gesproken had, kwam ze tot de conclusie dat haar oom om een of andere reden in Londen opgehouden moest zijn; zoudt U haar, hetgeen ik U verteld heb, niet willen telephoneren?"

„Eén zal er zich mee moeten belasten en het komt mij voor dat ik in de gegeven omstandigheden dit het beste doen kan. Wat ik zeggen wil, het is en blijft toch een vreemde geschiedenis, dat Reuben Barton's valies zoek geraakt is en de man een paar uur later zelf ook spoorloos verdwenen is; ik denk wel niet dat het een met het ander verband houdt; anders zou het een eigenaardige samenloop van omstandigheden zijn".

„Allerwaarschijnlijkst is het valies op het ogenblik in Peterford al terecht; maar komt het niet spoedig te voorschijn, dan dient er een ernstig onderzoek naar te worden ingesteld. Het ligt niet op onze weg om voor moeilijkheden uit de weg te gaan, met de loutere bewering dat er toeval in het spel is; vindt U niet? Het zou anders net schijnen alsof wij...."

Dixon hield plotseling op omdat zijn chef niet kon nalaten zachtjes te lachen.

„Ga maar door", zei deze op schertsende toon; „vergissen is menselijk, jonge man; als de theorie, die je opzet, maar deugt. Jouw gedachtegang was — ten minste ik geloof dat je dit zeggen wilde toen je plotseling ophield — dat een of ander eerst het valies gestolen heeft en, toen hij niet vond wat hij er in verwachtte, daarna Mr. Barton aangevallen zou hebben?"

„Dat nu juist niet. Wat mij het meest van die gebeurtenis met dat valies is opgevallen, is het feit, dat Reuben Barton gisterenavond telkens en telkens weer op dat valies terugkwam tegenover iedereen, met wie hij er over sprak: met Tomlinson, de stationschef, met andere spoorbeambten en daarna met Lewis, de directeur van het hôtel, net alsof hij het hun, in zijn angst dat zij door de haast eens mochten vergeten, dat feit goed op het hart wilde drukken".

„Dat ben ik niet helemaal met je eens. We kennen Reuben Barton allemaal als een opvliegende oude heer; als hij gedurende de reis zijn valies kwijt geraakt is — en dat schijnt wel zo goed als zeker te zijn — dan behoef je heus zo lang niet te zoeken naar een reden, waarom hij als een woedende Caïn opgestoven is tegen elke spoorbeambte, die hij tegen het lijft liep; eerlijk gezegd zou ik juist verdacht gevonden hebben, als hij het niet had gedaan".

„Daar hebt U gelijk aan", haastte de inspecteur zich om toe te geven, „ik beaam elk woord dat U zegt. Maar mijn idee is dat hij, als hij alleen zijn hart had willen luchten, met het spoorpersoneel had kunnen volstaan, maar nu is hij juist nog veel verder gegaan; U zegt dat hij bekend staat om zijn opvliegendheid, maar U zult moeten toegeven dat hij ook erg op zijn waardigheid gesteld is en daarom begrijp ik niet, waarom hij zich belachelijk heeft kunnen maken door over dat valiesje uit te varen tegenover iemand als Lewis, die, in tegenstelling met het Spoorpersoneel, er absoluut niets mee uit te staan had"?

„Daar heb je wel een klein beetje gelijk aan; zo iets ligt helemaal niet in Barton zijn aard. Maar veel onbegrijpelijker is het idee van die Lewis, alsof de oude heer zich aangesteld zou hebben als iemand.... die.... hoe drukte hij zich ook weer uit?"

„Als iemand die finantieel naar de kelder gaat".

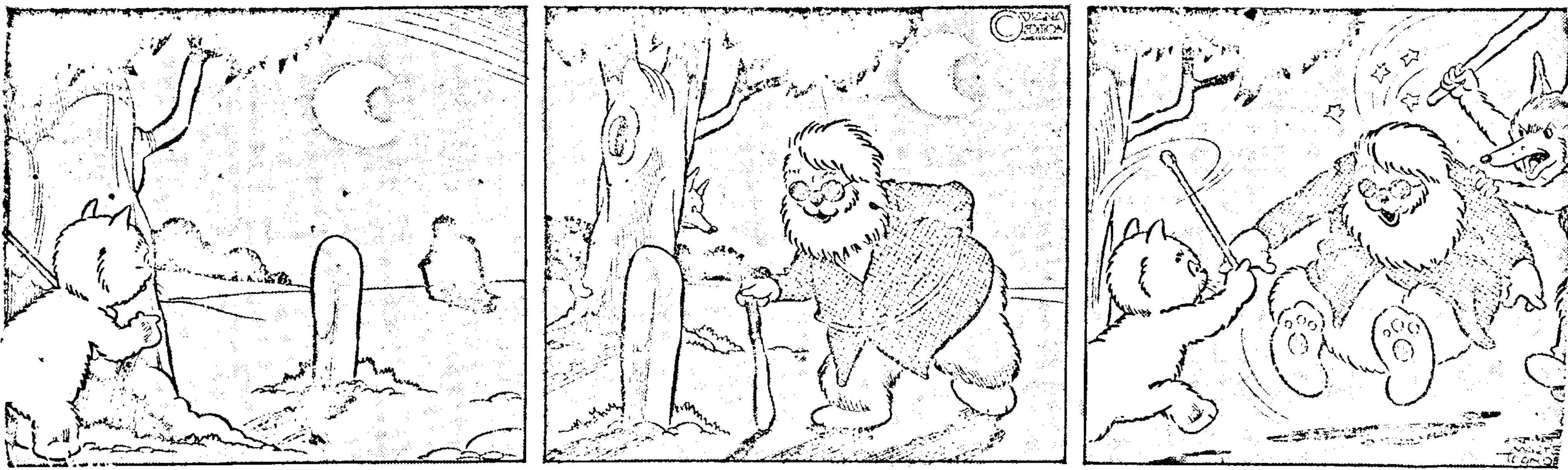
„Een verdraaid gek gezegde van die Lewis! Natuurlijk heeft die de plank helemaal mis; want de oude Reuben Barton is er juist de man niet naar om zijn hart op zijn tong te hebben; als hij werkelijk in dergelijke moeilijkheden mocht verkeren, zou hij zich nog veel meer van anderen afzonderen dan hij toch al deed en zich er helemaal niet over uitlaten".

„Dat zelfde heb ik ook gedacht; in elk geval drukte Lewis zich zo vaag en onduidelijk uit, dat we aan zijn mening niet veel waarde behoeven te hechten".

„Juist; maar om op Reuben Barton's bezorgdheid over zijn valiesje terug te komen, wat is jouw gedachte daar dan van? Ik geloof dat je iets op je hart hebt, waar je niet mee voor de dag durft te komen".

Dixon wachtte even alvorens te antwoorden; daarna zei hij aarzelend en op langzame toon:

Tom Poes en de geheimzinnige roverhoofdman

Tom Poes stond met een pook gewapend achter de dikste boom, van waar hij een mooi uitzicht op het paaltje had. Hij was dan ook de eerste, die in de verte een donkere gedaante zag naderen. — Wel, dacht Tom Poes, — als ik me niet sterk vergis, is dat de geheimzinnige vreemdeling van vanmorgen! Nu, dit is dan wel het bewijs, dat deze man iets met de roverbende te maken heeft! .We boffen, dat hij alleen komt, hij denkt natuurlijk, dat het een erg gemakkelijk baantje is om de schat van Wolle Waf onder dit paaltje uit te graven! Maar dat zal hem tegenvallen! Ha! ik zal hem krijgen. Intussen was de vreemde vlak bij het paaltje gekomen en nu begon hij er omheen ales goed te onderzoeken. — Kijk! —fluisterde Wolle Waf tegen Robert Rood, — dat is de roverhoofdman zelf! G-ga er op af, heer Rood, en sla hem op zijn hoofd! D-dan ga ik de politie vast waarschuwen!

N-niet d-dat ik bang ben, hoor, m-maar iemand moet toch ook....

— Goed, — zei Robert Rood. — ga maar. — Toen greep hij zijn knupel stevig vast en sprong op de niets vermoedende roverhoofdman toe. Hij was trouwens niet de enige, die dat deed, want op hetzelfde ogenblik sprong Tom Poes van achter zijn boom vandaan.

Frankrijk ontplooit mïssie-actie in eigen land

Herkerstening op moderne manier

Een in volle oorlogstijd door de kardinalen en bisschoppen van Frankrijk genomen initiatief wierp onlangs zijn eerste vruchten af, toen zeventien seminaristen van het in Juli 1941 te Lisieux gestichte seminarie der „Mission de France" door kardinaal Suhard priester werden gewijd. De plechtigheid vond plaats in de kathedraal van Sint Pieter in de stad van de H. Theresia. Deze zeventien eerste wijdelingen van de „Mission" vormen de voorhoede van een legertje van missionarissen, dat Frankrijk niet naar andere werelddelen, doch naar zijn eigen bedreigde diocesen zal uitzenden. Immers, het interdiocesaan seminarie van Lisieux herbergt reeds 160 studenten, die binnen niet te lange tijd eveneens over sommige priesterloze en, laten we gerust zeggen, reeds ontkerstende streken van Frankrijk zullen uitzwermen.

Het seminarie met zijn Normandische dak ligt midden in het voormalige arbeidsveld van de H. Theresia van het Kindje Jezus. Vlak er bij rijst de enorme, helaas niet bijster fraaie basiliek op, die haar werd toegewijd, en er omheen dommelen de lage, overoude woningen, waarvan de kleine heilige alle uitgelopen drempels moet hebben gekend, vóórdat ze zich in de „Carmel" terugtrok, „speciaal om voor de priesters te bidden". Is het wonder, dat het Franse episcopaat dit seminarie juist te Lisieux wenste?

Père Augros, die er de directie van voert, verklaarde ter gelegenheid van deze eerste priesterwijdingen, dat zijn „Mission" in sommige stads- en plattelandscentra van Frankrijk een ware missie-activiteit wil ontplooien. „Te lang geloofden we nog in een christelijk land te leven, terwijl we reeds missiegebied waren".

Aansluitend bij de Katholieke Actie, die in hoofdzaak door en in de „bourgeoisie" beoefend wordt, en bij het werk van Kajotters en Katholiek Vakverbond, gaan de priesters van het seminarie te Lisieux de herkerstening van het land op zeer moderne wijze ter hand nemen. Om daartoe in staat te zijn, willen ze de werkelijkheden van deze tijd en de dikwijls zeer penibele levensomstandigheden van bijvoorbeeld een mijnwerker, een industrie-arbeider of een boer leren kennen. En daar bestaat slechts één middel toe, zeggen de leiders van de „Mision", nl. zèlf een tijdlang midden tussen deze Franse arbeiders geleefd te hebben. Dit is de reden, waarom dit land thans seminaristen kent, die vóór hun priesterwijding vaak jaren achtereen tussen andere werklui aan de draaibank staan, in de vroege ochtend met een mijnlamp in de zwarte schachten van het Noorden afdalen of in Le Hâvre achter zware vrachten aansjouwen. Er zijn ook lithografen onder deze seminaristen en electriciëns, want niet allemaal beschikken ze over herculische krachten, evenmin als ze allemaal jong van jaren zijn. Verscheidene volwassenen hebben zich in de loop der jaren reeds in Lisieux gemeld. De „Mision" stuurt ze uit, rekening houdend met hun aanleg en aspiraties.

Eenmaal priester, gaan zij in verschillende delen des lands in parochiaal verband leven, telkens drie of vier missionarissen bij elkaar of niet te ver van elkander verwijderd, zodat het op het seminarie gelegde contact behouden blijft, zoals zij ook met Lisieux, waar zij op gezette tijden hun indrukken en resultaten aan de studenten gaan meedelen, in verbinding blijven.

Parochie voor parochie.

De „Mision de France" die — het zij terloops opgemerkt — gaarne met katholieke kringen in andere landen, waar men voor gelijksoortige initiatieven voelt, in verbinding treedt, hoopt, in samenwerking met héél de Franse clerus, de door individualisme of onbedrevenheid tegenover de eisen van een nieuwe tijd met uiteenvallen bedreigde katholieke gemeenschap parochie voor parochie te hervormen.

Zij stelt zich daarmee genszins als een soort super-congregatie boven de rest van de clerus, waarvan iedere Fransman de ijver en offervaardigheid kent en bewondert. Doch de kroon der armoe, die de geestelijkheid hier sinds de scheiding van Kerk en Staat draagt, begint zwaar te drukken en dit uit zich helaas ook in een stijgend gebrek aan priesters. Wie de Franse katholieken verantwoordelijk zou willen stellen voor de schrijnende armoe, waarin de clerus hier leven moet— op het platteland is de pastoor vaak meteen horlogemaker, meester schoenmaker of ook wel boer — die moge bedenken, dat diezelfde katholieken bereids de kosten van het bijzonder onderwijs te dragen hebben. Ter bekostiging daarvan zullen zij het volgende jaar alleen al de som van veertien milliard francs dienen op te brengen.

Na het wegkwijnen der welgestelde families, die door een onophoudelijke reeks van devaluaties en nieuwe belastingen het water tot aan de mond voelen rijzen, zal deze geweldige som uit de kleine burgers moeten komen. Voor de Kerk en haar bedienaren kan daarna slechts weinig overschieten. De geestelijkheid mag dan haar armoe als een kroon dragen, het nadeel blijft, dat de priester, door zorgen om het dagelijks brood in beslag genomen, voor de zielzorg, zowel als voor zijn studie, onvoldoende tijd overhoudt. Het contact met de „missionarissen van Lisieux" kan hem ten minste zijn tekort aan studeeruren vergoeden.

Parijse missie.

Er bestaat hier te lande nog een tweede „Mission" en wel in de hoofdstad zelf; ze dateert van Januari 1944. Is aan haar activiteit veel ruchtbaarheid gegeven, dan dankt zij dat meer aan de omgeving, waarin zij werkt, dan aan het aantal harer leden, want zij bestaat slechts uit twaalf priesters. De apostolaatsmethode dezer „Mission de Paris" verschilt overigens enigszins van die van de „Mission de France". Haar leden zijn stuk voor stuk jeugdige priesters, die hetzij van hun eigen woning uit een op de persoon, hetzij, als fabrieksarbeiders hun eigen kost verdienend, een op de massa gericht apostolaat ondernemen. Niet alle Parijse arbeiders reageren natuurlijk gunstig op dit optreden in hun kringen van priester-kameraden, vooral in het begin niet, maar op den duur wint het gezonde verstand het gemakkelijk. Op de „Mission de Paris" herinnert men in dit verband met genoegen aan een onlangs in het communistische Montrouge bij Parijs gehouden protestdemonstratie tegen de lage lonen: de arbeiders wachtten daar met ongeduld op hun „prieste-kameraad", die zich verlaat had. „Nous ne pouvons pas partir en procession sans notre curé". (Zonder onze pastoor geen processie!) Dit is een humor, die men in Praag wel niet meer verstaan zal..

Amerikaanse pers krijgt subsidie uit E. R. P.-programma

Vijftien millioen dollars voor Europese edities

Uitgevers en journalisten in Europa zullen zich dikwijls hebben afgevraagd hoe enkele Amerikaanse tijdschriften er, niet alleen technisch maar vooral ook economisch, in slagen met zulk een regelmaat en zelfverzekerde kwaliteit hun producten in alle hoofdsteden ter wereld aan de man te brengen. En wat hen bezielt hun harde dollars met zulk een rustige energie en met voorbijgang van tal van klaarblijkelijke bezwaren om te zetten in de halfzachte deviezen waarover de andere landen beschikken.

Dat raadsel is thans gedeeltelijk opgelost door het Amerikaanse senaatslid Rankin, die van het Congres een onmiddellijk onderzoek geëist heeft, in verband met de berichten, „dat enkele uitgevers van dagbladen, tijdschriften en boeken alsmede een aantal filmproducenten een subsidie zullen ontvangen van totaal vijftien millioen dollar uit het fonds van het Europese Herstelprogramma."

De „Chicago Tribune" heeft namelijk bericht, dat hiervan vijf millioen dollar ter beschikking zullen worden gesteld van „enkele uitgezochte Amerikaanse dag- en weekbladen die het plan-Marshall ten hevigste propageren". Nog eens t[illegible] millioen dollar zijn bestemd voor film- en boekenproducenten, „die eveneens actief propaganda maken voor het programma om geld in het buitenland te spenderen."

Geheim besluit.

Het Congres blijkt deze 15 millioen dollar in een geheim besluit opzij te hebben gelegd om vreemde valuta, verworven door de verkoop van Amerikaanse journalistieke producten, om te zetten in dollars. Deze betalingen onder het plan-Marshall waren niet bedoeld als winst voor de uitgevers, maar om verliezen te voorkomen. Een beambte van het Amerikaanse State Department heeft verklaard, dat de volgende betalingen jaarlijks door diverse uitgeverijen ontvangen zouden worden:

New York Herald Tribune (Parijse editie): 827.000 dollar voor de begrote verkoop van 75.000 ex. per dag, in de Amerikaanse zone van Duitsland en 150.000 dollar voor die van Oostenrijk. New York Times, Zondagsnummer: 110.000 dollar voor 20.000 ex. per week in Bizonia. Life: 853.000 dollar, waarvan 663.000 dollar voor publicatie in Engeland, honderd duizend dollar in Frankrijk en negentig duizend in Italië. Time: 330.000 dollar, waarvan 330 in Engeland en 30 in Italië. Reader's Digest: 200.000 dollar voor een Franse en 105.000 dollar voor een Italiaanse uitgave.

Naar aanleiding van deze berichten heeft de New York Times verklaard, dat het Amerikaanse Departement van Oorlog het blad heeft benaderd — en niet andersom — omtrent een schatting van de kosten voor het in omloop brengen van Amerikaanse bladen in Duitsland. Time en Life verklaarden: „Wij hebben nooit gevraagd om enigerlei rechtstreekse regeringssubsidie. We geloven, dat het Amerikaanse volk grote baat zal hebben bij een wijdere verspreiding van Amerikaans nieuws. Gedurende de laatste drie jaren heeft ons bedrijf deze opvatting gesteund ten koste van aanzienlijke financiële verliezen."

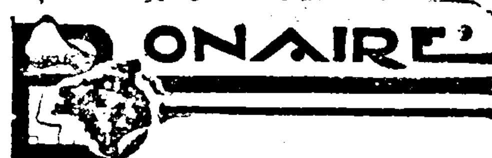
MET VIJF MILLIOEN DOLLAR.

Wat zou het kosten om de Nederlandse krantenlezer een blad te geven van acht pagina's per dag, het minimum, zo neemt men aan, voor een behoorlijke voorlichting? Wat zou het verder kosten om de Nederlandse dagbladbedrijven aan een redelijk aantal zetmachines te helpen, zodat zij het nieuws ook technisch kunnen verwerken?

Maandelijks gebruiken de Nederlandse dagbladen nu, bij een gemiddelde omvang van 121 pagina's, 2650 ton rotatiepapier. Als de landelijke dagbladen per week 52 pagina's konden drukken (nu 30) en de niet-landelijke bladen 48 pagina's (tegen nu 26), dan zou per maand ongeveer 4800 ton papier nodig zijn. Er zou dus 2150 ton papier per maand bijgekocht moeten worden, hetgeen ruim 300.000 dollar per maand zou kosten, of per jaar ongeveer 4 millioen dollar.

De aankoop van de zetmachines, die het dringendst nodig zijn, zou nog een bedrag van ongeveer een millioen dollar vereisen.

Met deze vijf millioen dollar zou het Nederlandse krantenbedrijf een jaar lang een vrij behoorlijke krant kunnen uitgeven, al zou die nog lang niet zo dik zijn als de vooroorlogse kranten. Na het eerste jaar zouden de kosten der zetmachines niet terugkeren, maar wel die van het papier, waarvan de prijzen nog altijd stijgen. Volgens berekeningen van deskundigen zou de Nederlandse dagbladpers echter met vijf millioen per jaar een stuk op weg geholpen zijn. De Amerikaanse pers ontvangt thans, zoals elders in dit blad wordt medegedeeld, voor de verspreiding van haar Engelse bladen en periodieken met beperkte lezerskring een subsidie van 15 millioen dollar per jaar.

BONAIRE SPREEKT ZICH UIT VOOR SAMENWERKING MET CURACAO.

Spreekt dat van zelf? Helaas niet! In deze tijd schijnt de dwaasheid van zelf te spreken, niet het gezond verstand. Zo waren er dan op Bonaire zelfs nog stemmen, die voor afscheiding van Curaçao spraken en voor vereniging met Aruba!

Dwaasheid? Wie ontkent het. Maar wanneer alleen de dwaasheid spreekt, omdat het gezond verstand zwijgt, krijgt de dwaasheid gelijk, omdat ze alleen aan het woord is.

Daarom werd het tijd, dat het gezond verstand gelegenheid gegeven werd om zich te uiten. Reeds was immers de Willemstad op weg met Arubaanse en op Aruba woonachtige Bonairiaanse propagandisten, om op Bonaire namen te verzamelen, die zich uit wilden spreken voor de dwaasheid.

Om dit gevaarlijk ageren te voorkomen, werd een circulaire opgesteld, die voor de handtekening vroeg van een ieder die begreep, dat blijvende eenheid en samenwerking met Curaçao noodzakelijk is voor de toekomst van het eiland.

„Ondergetekende verklaart hierdoor dat hij tegen de afscheiding van Curaçao is, en dat hij met Curaçao wil blijven samenwerken."

Zo luidde de duidelijke taal. En — tot lof van het gezond verstand van Bonaire mag het gezegd worden — ook het antwoord was duidelijk:

Tot hedenmorgen kwamen er 1168 handtekeningen binnen om het gezond verstand te steunen.

DE POSTZEGELS IN HET REGERINGSJUBILEUM.

Naar aanleiding van het 50-jarig regeringsjubileum van H. M. de Koningin zullen van 31 Augustus t/m 30 September herdenkingspostzegels van 10 en 20 cent verkrijgbaar zijn. Voorts zal in verband met de troonwisseling de beeltenis van Koningin Wilhelmina op in omloop zijnde en opnieuw uit te geven zegels van 5 ct. en hoger vervangen door die van het nieuwe staatshoofd.

VAN GOGH TENTOONSTELLING TROK 60.000 BEZOEKERS IN OSLO.

Prijsvraag voor de beste critiek.

Nadat de tentoonstelling van een gedeelte van de werken van Vincent van Gogh te Bergen in Noorwegen reeds veel succes had geoogst, was de belangstelling voor de tentoonstelling in Oslo zo mogelijk nog groter.

Bij de officiële opening van de tentoonstelling in laatstgenoemde plaats waren de Koning en de Kroonprins aanwezig alsmede vele belangrijke figuren uit het officiële leven en de kunstwereld. De belangstelling was zelfs zo groot, dat hoewel de tentoonstelling oorspronkelijk op 15 Mei zou eindigen, deze tot 1 Juni is verlengd. In totaal heeft de tentoonstelling ca. 60.000 bezoekers getrokken.

De schilderijen werden van en naar Noorwegen gedeeltelijk met de D.N.L. en gedeeltelijk met de K.L.M. vervoerd, terwijl de neef van de schilder Ir. V. van Gogh en zijn vrouw zelf de schilderijen hebben overgebracht.

Aan deze tentoonstelling was een prijsvraag verbonden, uitgeschreven door de Nederlandse Gezant te Oslo, Zijne Excellentie G. P. Luden, onder de leerlingen van de kunstacademie en middelbare scholen in Noorwegen voor de beste critiek op de werken van Van Gogh. Deze wedstrijd is gewonnen door Hvalden Ljosne, een 19-jarige jongeman uit Vagamo, die reeds van jongsaf zich zeer geïnteresseerd toonde in kunstgeschiedenis en de schilderkunst. Zijn inzending was unaniem door de commissie als de beste gekozen.

Hem wordt aangeboden een 14-daags verblijf in Nederland op kosten van de Nederlandse Staat, terwijl de K.L.M. voor vervoer naar en van Holland zal zorgdragen. De gelukkige winnaar kwam dezer dagen op Schiphol aan, vergezeld door zijn vader, de kunstschilder Knut Ljosne.

Volksuniversiteit van Curaçao.

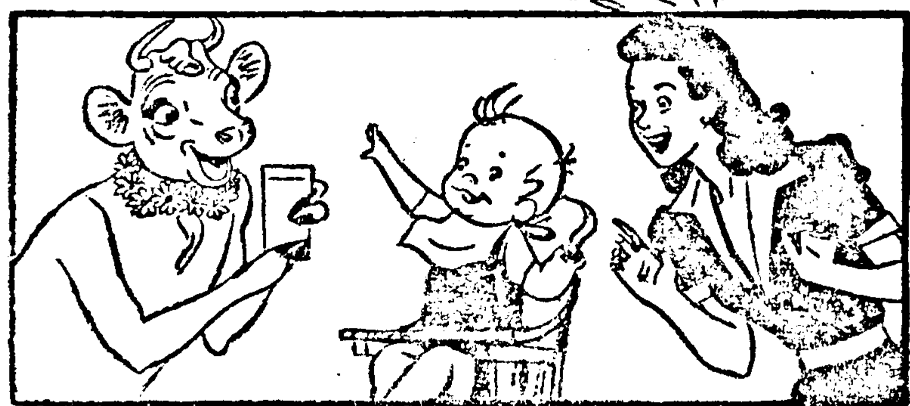
IN VERBAND MET DE AFSCHEIDSRECEPTIE VAN Z. E. DE GOUVERNEUR GAAT DE VOORDRACHTAVOND VAN DS. C. PIJPERS OP DINSDAGAVOND NIET DOOR.

DEZE VOORDRACHT WORDT GEHOUDEN OP DINSDAGAVOND 6 JULI IN PLAATS VAN DIE VAN DS. WAGENAAR, DIE NAAR EEN NADER BEKEND TE MAKEN DATUM HERSCHUIFT.

HET BESTUUR.

De beste melk voor baby's is KLIM

zegt Elsie de borden Koe.

Elsie: U kunt geen betere melk voor hem koopen dan Klim het is de beste Melkpoeder en het verteert gemakkelijke.

Moeder: Maar wordt Klim ook aanbevolen door de dokter voor baby's?

Elsie: Zeker Dokters weten dat Klim een zeer voedzaam middel is.

Bestel vandaag nog een blik Klim.

Rinso wast WITTER— vlugger! gemakkelijker!

Het is zo gemakkelijk het witte goed witter en 't gekleurde helderder te krijgen met Rinso. Het overvloedige Rinso-schuim weekt al het vuil zacht en veilig los. Geen extra moeite of geboen; 't gaat vanzelf!

RINSO voor de hele was!

X-R 223/1-181

Vliegt per KLM naar de VERENIGDE STATEN

Dagelijkse vluchten per DC-4 via Kingston; bovendien tweemaal per week via Havana. Snelle doorverbindingen van Miami naar New York, Chicago an andere steden in de Verenigde Staten en Canada.

KONINKLIJKE LUCHTVAART MIJ.

K·L·M

Inlichtingen verstrekken: Curacao: KLM Passagekantoor, Tel. 1020, 2459; S.E.L. MADURO & SONS, Tel. 1200; K.N.S.M., Tel. 1240. Aruba: KLM kantoor vliegveld, Tel. 67; EMAN TRADING CO., Tel. 182, 183; K.N.S.M., Tel. 33, 175

De Heer en Mevrouw
W. G. BREUSERS-DOVALE
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon
PHILIP MICHAEL ANTHONY
Curacao 8 Juni 1948 — St. Elisabeth Gasthuis

Adverteert in dit Blad

Voor Uw reis of verscheping vraagt inlichtingen bij:

S.E.L. MADURO & SONS. INC.

Reisbureau.

Passagebiljetten per vliegtuig, schip en spoor tegen officieele tarieven zonder extra kosten.

Reserveering Hotel kamers.

Opslag en verscheping van goederen en bagage.

INTERNATIONALE EXPEDITEURS

Generale Agenten: Pan American World Airways

Agenten: K.L.M. — Grace Line — Harrison Line — Alcoa Steamship Co., Inc. Shaw Savill & Albion Co. Ltd. — New Zealand Shipping Co. Ltd. — Blue Star Line —.Port Line — Ybarra Line — Flota Mercante de Estado — Compañia Transatlántica Española, etc. etc.

Kantoor: De Ruyterplein 2 — Tel. 1200.

Na Kantooruren: Tel. 3-36 — 1925.

De Gouverneur van Curaçao en Mevrouw Kasteel zullen gaarne ten gouvernementshuize, Dinsdagavond van 8.30 tot 10 uur, aan ieder, die dit wenst, gelegenheid bieden tot het nemen van afscheid. Kleding vrij.

De Kapitein-Adjudant
E. van de Laarschot.

Getrouwd
MAX HUISDEN
en
TRUUS LIE-A-KWIE
Caracas, 24 Juni 1948.

De Gezaghebber van Aruba maakt bekend:

dat voorlopig voor de tijd van 3 maanden alle openbare en particuliere vleesverkoopplaatsen des Zondags en op daarmede gelijkgestelde feestdagen gesloten zijn.

Van Maandag t/m Vrijdag zullen zij geopend zijn van 5.30 uur v.m. tot 12 uur v.m.

Op Zaterdag en op dagen, voorafgaande aan feestdagen zullen zij geopend zijn van 5.30 uur v.m. tot 12 uur v.m. en van 1 uur n.m. tot 6 uur n.m.

Deze regeling treedt in werking op 1 Juli 1948.

Aruba, 24 Juni 1948.
De Gezaghebber voornoemd,
Mr. L. C. KWARTSZ.

Openbare Verkooping.

Op DONDERDAG 1 JULI 1948, des vóórmiddags om 10 uur zal op verzoek van den Heer M. C. A. ROJER, practizijn, alhier curator over de onbeheerde nalatenschap van Mejuffrouw DOMINGA PIETER SPECHT, ten overstaan van den waarnemend Notaris J. BOESVELD, ten kantore van Notaris Mr. A. A.G. SMEETS aan het De Ruyterplein no. 1. alhier, in het openbaar volgens plaatselijke gebruiken worden verkocht:

het tot voormelde nalatenschap behoorende stuk grond, gelegen op Kintjan, alhier, kadastraal op Curaçao bekend als Stadsdistrict Sectie A nummer 746, groot 38.750 M2,
waarop door derden, na erflaatster overlijden, 17 huisjes zijn gebouwd.

Een schetskaartje, alsmede de veilingscondities liggen van heden af voor een ieder ten gemelden kantore ter inzage.
3—1

100.000 Aandelen

ARUBA COMBINED GOLDFIELDS LIMITED

Geincorporeerd onder de wetten van de Provincie Ontario in Canada (Province of Ontario, Dominion of Canada).

Geautoriseerd bedrag in aandelen van $1.00 pari...........$5.000.000

Met het oog de grote vraag voor deelname in de uitgifte van aandelen van de bovengenoemde Maatschappij door inwoners van Nederlands West Indie, is een beperkt aantal aandelen van Aruba Combined Goldfields Ltd. beschikbaar gesteld voor intekening, met dien verstande dat deze aandelen aangeboden worden als een beslist speculatieve belegging.

Aruba Combined Goldfields Limited bezit zelf geen landen, maar heeft, vie een dochtermaatschappij waarvan alle aandelen in haar bezit zijn, concessies voor het delven van goud en andere mineralen op 10730 hectares (ongeveer 41 vierkante mijlen) gelegen op het eiland Aruba N.W.I. Wij verwijzen U naar het rapport van Dr. A. F. Banfield, Ph.D., Adviserend Geoloog, welk rapport ter inzage ligt in de Kamer van Koophandel, Handelskade —, Willemstad — Curaçao N.W.I.

Zich verlatend op het advies van Dr. Banfield hebben Canadese financiers tot heden meer dan 700.000 aandelen opgenomen, waarvan de opbrengst wordt gebruikt voor de exploratie en ontwikkeling van de eigendommen. De maatschappij heeft kamp materiaal aangeschaft voldoende voor de behuizing van het administratieve personeel en de mijnwerkers. Bovendien beschikt zij over een moderne essaai installatie, uitrusting voor diamant boren en een voorlopige mijn installatie. Diamant drilboren zijn tans in werking en voorbereidend mijnwerk wordt uitgevoerd onder leiding van ervaren Canadees Geologisch en ander technisch personeel.

Concessies voor exploitaties zijn aangevraagd ter aanvulling van de exploratieconcessies, nu in het bezit der maatschappij, gebaseerd op het werk dat tot dusver gedaan is tot een kost bedrag van ongeveer f. 350.000.

PRIJS: EEN GULDEN PER AANDEEL

In overeenstemming met het bovenstaande zijn de hieronder genoemde banken bereid intekeningen te ontvangen voor 100.000 aandelen van Aruba Combined Goldfields Limited.

MINIMUM INTEKENING 200 AANDELEN

Maduro & Curiel's Bank	Hollandsche Bank Unie, Curaçao en Aruba
Edwards Henriquez & Company	Aruba Bank Ltd. Aruba.

Intekeningen zullen worden aangenomen tot het uur van sluiten
(op 15 juni 1948.)

INTEKENING FORMULIER

Aan..................................Bank 1948

Ik/Wij tekenen hierbij in voor..................aandelen van Aruba Combined Goldfields Limited tegen de prijs van een gulden per aandeel en sluit(en) hierbij in mijn/onze cheque/contanten/postwissel tot het bedrag van.................. gulden in volle betaling.

Handtekening ....

INSTRUCTIES VOOR REGISTRATIE
Gelieve drukletters te schrijven.

Naam (vult in: Mijnheer, Mevrouw of Maatschappij) ....

Adres (Straat en nummer) ....

Maakt alle bedragen betaalbaar aan de Bank waar de intekening gedaan wordt. Certificaten zullen zo spoedig mogelijk worden geleverd.

ADVERTENTIE PRIJS:

Pagina	1 — f. 2.—	per cm.
"	2 — f. 1.25	"
"	3 — f. 1.25	"
"	4 — f. 1.—	"

Bij contract aanzienlijke reductie. Bespreek met ons de reclame campagne die U denkt te voeren, wij staan U met raad en daad terzijde.

De Directie.

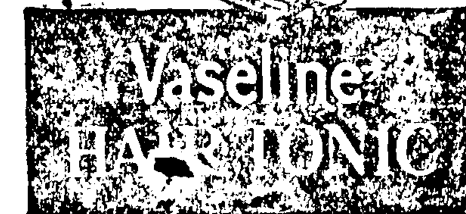
Het Jeuken Door Eczeem in 7 Minuten Geeindigd

Uw huid heeft bijna 50 millioen gleufjes en poriën, waar ziektekiemen zich in verbergen en verschrikkelijke Jeuk, Barsten, Eczeem, Schrijnen, Bloedvinnen, Ringwurmen, Psoriasis, Vetpuistjes, Puisten, Schurft en andere besmettingen veroorzaken. Gewone behandelingen geven slechts tijdelijk verlichting, omdat zij de oorzaak niet dooden. De nieuwe ontdekking, Nixoderm, doodt de ziektekiemen in 7 minuten, garandeert U een zachte, gave en aantrekkelijke huid binnen een week, of ge krijgt Uw geld terug tegen het ledige pakje. Haal nog heden de gegarandeerde Nixoderm bij Uw apotheker en verwijder de werkelijke oorzaak van huidziekten.

Nixoderm Tegen Huidziekten

Uw haar zal meer glanzen indien U de roos met Vaseline Hair Tonic bestrijdt.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Moon and sixpce" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „Woman in white" 8 uur.

ROXY: „Tarzan and the huntress" 7 en 9 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de Wijkverpleging wordt tot en met 3 Juli as. waargenomen door Zuster Parker, Vergenoegen, telefoon 5412.

APOTHEKEN: De avonddiensten worden tot en met 3 Juli as. waargenomen door Botica Popular, Madurostraat, telefoon 1269 en door Botica Central, Bredestraat 82, telefoon 2281.

CUROM.

Maandag: 6.30 Kinderuitzending in het Papiament; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Disconieuws; 8 Nieuws; 8.15 Comedymusic; 8.30 Sportweek; 8.35 Mailbrief; 8.45 Het aethercabaret; 9.30 De wereld schrijft....; 9.35 Melodie en rythme; 9.55 Nieuws; 10 Sluiting.

J.P.F.: Het Volkscredietwezen. 8. 30 uur.

P.C.J.

19.00 Nieuws; 19.20 Sportpraatje; 19.30 Opera programma; 20.00 Voor de West: Groetenprogramma; 20.20 Pierre Palla; 20.50 Persoverzicht; 21.00 gram. muz.; 21.15 Reportage.

WACHTDIENSTEN.
C.P.I.M.:

Maandag.

Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: J. G. Borreman, Negropont 73, tel. 525.

Materialen Afdeling: M. K. A. van Kicken, Julianadorp 33 (oud), tel. 720.

C.S.M.

Redeij: J. Soffree, tel. 724.

Scheepsagentschap: 8—23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur J. Allébé, tel. 288.

Dok Afdeling: A. van Hasselt, tel. 468.

TE KOOP

Een Chevrolet 4 deurs sedan, 4 mnd. in gebruik.

Een autobus Plymouth model 1939.

MADUROSTRAAT 26.

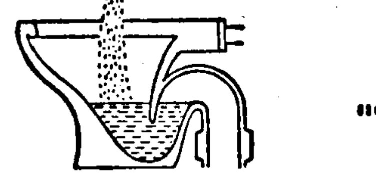

St. Gerardus Cursus
tegenover
de Markt van Otrabanda

De nieuwe STENOCURSUS begint op 3 Juli.

De nieuwe cursus ENGELSE HANDELSCORRESPONDENTIE begint op 6 Juli.

Minder Werk— maar tóch hygiënischer

1 Strooi wat, „Harpic" in de pot.
2 Laat dit er 's nachts in staan.
3 Spoel 's morgens door.

Dat is alles wat nodig is om het toilet grondig schoon te houden—zelfs daar waar men er met geen borstel bij kan.

HARPIC WET. GED.

HET REINIGINGSMIDDEL VOOR TOILETTEN